

BRÁNA

Aktuality Branického sboru Českobratrské církve evangelické

Říjen 2005

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

BOHOSLUŽBY: neděle 9,30 hod.

první neděli v měsíci jsou rodinné služby Boží; třetí neděli v měsíci je vysluhována sv. Večeře Páně

Dorost: úterý 17,00 - 19,00

Mládež: úterý 18,30 - 21,00

Biblická hodina: středa 18,00 - 19,00

úřední hodiny faráře PhDr. Lud'ka Rejchrt:

po a pá 10,00 - 11,30

středa 17,00 - 18,00

Kontakty na sbor

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118

147 00 Praha 4 - Braník

tel.: 244 461 037

branik@evangnet.cz

<http://branik.evangnet.cz>

účet: 135027438/0300

Tiráž

BRÁNA

XI. ročník, číslo 10 - říjen 2005

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha - Braník.

Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin. Redaktorka: Růžena Černá

Red. rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Říčan

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu

mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

[Převod do HTML: [Michal Jungmann](#), [Michal Mazný](#) .]

NA TITULNÍ STRÁNCE

Ukázka z duchníčku Johanna Jana Jakuba Hösela

Brána na titulní stránce je překopírována z příručky speciálně vytištěné pro biblická zamyšlení na letošním táboru Pecka "DUCHNÍČEK Johanna Jana Jakuba Hösela"

Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte, vchody věčné, ať může vejít Král slávy.
Žalm 24,7

Králi věků, nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému Bohu buď čest a sláva na věky věků! Amen.
1. Timoteovi 1,17

[Lukáš 21,5-6.20-24](#)
[Skutky 28,17-31](#)

STARŠOVSTVO

Zápis ze 660. schůze staršovstva 10. října 2005

1. Kontrola zápisu z 12.9. - doplňujeme:

- Dle informace SR se připravuje nový zpěvník. Proto o případném nákupu dalších výtisků stávajícího zpěvníku rozhodneme až podle toho, kolik zpěvníků, které dosud používáme, budeme muset vyřadit.

- víkendové setkání zrakově postižených se podařilo. Sobotní koncert pěvecké skupiny Vokal klub SONS ČR byl velice pěkný.

2. Informace o letních táborech:

I. turnus pěšího a vodáckého tábora Kwis 2005, pořadatel YMCA Braník - referoval hlavní vedoucí Tomáš Bedrník- zúčastnilo se 11 dětí, 2 praktikantky a 5 vedoucích.

II. turnus Kwis 2005 - referoval hlavní vedoucí Jan Zvánovec - zúčastnilo se 11 dětí a 4 vedoucích.

Tábor malých dětí v barokní faře řeckokatolické farnosti v Běstvině - referoval hlavní vedoucí Marek Drápal - zúčastnilo se 22 dětí ve věku 5 - 11 let, 8 vedoucích.

Tábor starších dětí - Pecka - hlavní vedoucí Michal Jungmann - zúčastnilo se 29 dětí, 7 vedoucích.

Staršovstvo děkuje všem hlavním vedoucím táborů i jejich pomocníkům za úsilí i čas, které přípravě i vedení táborů věnovali. Zvláštní dík patří Michalu Jungmannovi, který letos vedl tábor již třináctým rokem.

Ohlédnutí za letošními tábory se uskuteční v neděli 6. listopadu.

Hovořilo se i o výhledu do příštího roku. Tomáš Bedrník chce zachovat dva turnusy vodáckých táborů - pravděpodobně pojedou opět nějakou polskou řeku.

3. Z. Kučerová informovala o **sborové dovolené** v Herlíkovicích, které se zúčastnilo 30 dospělých a 9 dětí. Pro příští rok tam byl zamluven opět stejný termín.

4. A. Hoznauer doplnil prázdninové akce informací o cestě "Kočovné divadelní společnosti" do Jižních Čech (vedoucí Ivo Vacík, zaštiťovala YMCA Braník). Výtěžek byl opět odeslán nadaci Klíček

5. Příprava programu pro **návštěvu z Dittersdorfu** - 15.10. přijde asi 25 lidí - ubytování v domácnostech je zajištěno, občerstvení též. Požadovaný výlet na Karlštejn se asi neuskuteční - v sobotu už není volný termín na prohlídku hradu - německé skupině nabídneme náhradní program. V sobotu večer bude beseda v kostele. V neděli bude vzhledem k hospitalizaci br. faráře čtené kázání (br. kurátor). Němečtí návštěvníci dostanou německý text kázání (přeloží J. Holý).

6. Hospodářské záležitosti

Zd. Kučerová přečetla pokladní zprávu za srpen a září - bez připomínek.

16.9. vykonáme sbírku na pomoc Pakistánu.

Sbírka na Jubilejní toleranční dar bude 6.11.

7. Přípisy ze Synodní rady

- návrh na zkrácení funkčního období SR i staršovstva - o této otázce budeme ještě diskutovat: vyjádření staršovstva postoupíme konventu v r. 2006

- zapojení do akce "Dny Bible"

- změny v církevních řádech přiložíme ke stávajícím řádům - aktualizovaná příručka nebude vydána

8. D. Bruncko vyžádal kalkulaci na zateplení plechových dveří na zahradu - 20.000 Kč se nám zdá být příliš mnoho - budeme jednat ještě s jiným truhlářem.

Úklid kostela a ohlédnutí za letními tábory

Připomínáme:

22.10.bude **velký úklid kostela**. Čím víc dobrovolníků ochotných pomoci přijde, tím dřív budeme s prací hotovi.

6.11.se koná **ohlédnutí za letními tábory**.

Je to nejen příležitost vzpomínat na dny společně prožité, ale i dozvědět se o tom, co všechno se v našem sboru děje.

VY JSTE SVĚTLO SVĚTA

Vy jste světlo světa

Vy jste světlo světa

V něm (v Ježíšovi) **byl život a život byl světlo lidí**. Pravé světlo, které osvěcuje každého člověka - to říká apoštol Jan na začátku svého evangelia o Ježíšově působení (J 1,4-10).

Bůh se zjevuje ve světle: Mojžíšovi v hořícím keři, při proměnění na hoře Tábor zářila Ježíšova tvář jako slunce.

Jarní dny dobře ilustrují výstižnost přirovnání ke světlu a slunci. Když se po dlouhé době objeví jasná a dokonce prosluněná obloha, když se dny prodlužují a tedy přibývá světla, má to vliv nejen na přírodu, ale i na naši životní energii, a tak lépe chápeme i to, co znamená Boží světlo pro náš život.

Text o soli a světle nezní: buďte solí, buďte světlem, ale: VY JSTE sůl země a VY JSTE světlo světa.

Samozřejmě ne sami ze sebe, ale tehdy, když jste přijali Boží světlo.

VY JSTE - je mnohem závaznější a odpovědnější - však také slova o soli, která když pozbude chuti, k ničemu již není, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali (Mt 5,13) jsou dosti tvrdá a výzva: "Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích" (Mt 5,16) je velmi náročná.

Boží světlo jsme přijali křtem a můžeme ho v sobě tlumit - egoismem, životem pro sebe a tehdy, když ho nebudeme dobíjet kontaktem s Bohem.

Nebo ho můžeme zesilovat - životem pro druhé a tehdy, když se v modlitbě dáme prozářit Božím světlem, které z nás bude vyzařovat dál.

Nevíme, jak se to děje, ani nemůžeme toto záření nebo jeho působení změřit, ale musíme si být vědomi toho, že Boží světlo v nás existuje a že bychom ho neměli dusit, ale dávat mu v sobě prostor.

Jací jsou lidé, kteří vnášejí světlo do života druhých?

Někdo zazáří jako Matka Tereza nebo Roger Schutz a zasáhne a ovlivní mnoho lidí.

Někdo je jako vlídné pokojné světlo stolní lampy, svítící pro jednoho nebo několik lidí, ale na svém místě velice důležité.

Svítit znamená přispět k plnému a šťastnému životu druhých.

I když největší štěstí je setkání s Bohem, není každý z nás obdarován tak, aby byl pro druhého cestou k výslovnému setkání s Bohem, završenému např. křtem nebo konverzí.

Ale každý je obdarován k tomu, aby přinášel aspoň trochu světla do života druhých a tím jim zprostředkoval Boží lásku.

Cílem dnešních misí už není pokřtít co nejvíce lidí, jak tomu bylo v některých dřívějších obdobích, ale pomoci jim žít lidsky šťastný nebo aspoň snesitelný život - dát jim vodu, zdravotní péči, vzdělání.

Světlo se také zesiluje tím, když se několik malých světel spojí.

Někteří lidé jsou napojeni na Boží světlo aniž o tom vědí - jsou to lidé dobré vůle, stojící na straně dobra - laskaví, trpěliví, obětaví, vnášející světlo lásky do života druhých. I ti zesilují celkové

osvětlení světa a je třeba se s nimi spojovat v úsilí o obecné dobro.

Co to tedy znamená být světlem?

Být napojeni na Boží světlo, toto napojení zesilovat modlitbou, Božím slovem a otevřeností pro druhé, abychom občas zasvítili do života některých lidí, i když o tom třeba vůbec nebudeme vědět a aby jednou po nás v tomto světě zůstala světelná stopa.

PhDr. Drahomíra Syrůčková

ZE SBORU

Sborová dovolená - II

Letošní sborové dovolené v evangelickém středisku v Herlíkovicích se zúčastnilo 30 dospělých a 9 dětí. Celý den se "rekreovali" v přírodě, ráno a večer se někteří setkávali při společných programech.

Ranní zamyšlení připravily Drahomíra Syrůčková a Růžena Černá. Využily při nich to, co je zaujalo na letošních setkáních ESBU a Mezinárodního ekumenického společenství, kterých se společně zúčastnily: úvahy kazatele Církve bratrské v Bratislavě Daniela Pastirčárka, katolického kněze Václava Vacka a v neděli kázání faráře Jana Čapka. D. Syrůčková použila i svou úvahu o Světle (uvedenou shora).

Při večerních setkáních vyprávěli účastníci o svém životě, zkušenostech, cestách víry. Velice zajímavé bylo vyprávění Evy Borecké o jejím otci - faráři Timoteu Pokorném, Alenky Chvátalové o otci - herci Plachtovi, Matěje a Markéty Ceplových o "jejich" americkém sboru. Na společné programy přicházeli i rekreanti, kteří byli spolu s námi ubytováni v areálu Horského domova. Pravidelnou účastnicí byla Profesorka Nechutová i s malým pejskem. Pejsek poslouchal ani nedutal. Paní profesorce se programy líbily tak, že chce příští rok opět strávit týden v Herlíkovicích spolu s námi. Letos jsme jí vyhradili jeden celý večer na vyprávění o práci ekumenické husovské komise, o Janu Husovi a reformaci. O tomto tématu jsme chtěli hovořit ještě další večer, ale nebyl čas. Těšíme se na pokračování v příštím roce. K večerním programům patřilo i představování jednotlivých účastníků s odpovídáním na dotazy z řad posluchačů. Vyzpovídali jsme i katolickou rodinu, která se dostala do Herlíkovic čistě náhodou. Upoutalo nás jejich vyprávění o ekumenických setkáváních v domácí skupince, která zásadně ovlivnila jejich duchovní život. Když zmínili jméno vedoucích skupinky, bylo nám jasné, že patří k nám. Vždyť Zuzana a Martin Adamcovi jsou přece "braničáci".

V Herlíkovicích se nám velice líbilo. Proto jsme tam i pro příští rok zamluvili předposlední týden v srpnu pro naši sborovou dovolenou.

Kwisa 2005 - I. turnus

**Závěrečná zpráva o táboře YMCA Braník
" KWISA 2005 - I. turnus " 2.-17.7.2005
pěší a vodácký putovní tábor**

Hlavní vedoucí: Tomáš Bedrník
Zástupce hlavního vedoucího: Rút Vávrová,

hospodář: Pavel Měska,
zdravotník: Štěpán Vávra, další vedoucí: Petr Brain Kulhavý,
praktikantky: Klára Maratová, Sára Vávrová

cílová skupina: děti ve věku 10 - 17 let, které absolvovaly alespoň jednu víkendovou tréninkovku

počet účastníků: 11 dětí + 2 praktikantky + 5 vedoucích

Pěší část trvala týden. Z Prahy jsme jeli vlakem do České Lípy. Z Lípy přes hrad Sloup do Českých Velenic. Spaní v jeskyni. Směr Ralsko - průjezd průlomem (tunelem) Ploučnice na dovezených Pálavách. Jdeme směr Ještěd. Spaní pod velkým pravěkým převisem. Zdoláváme Ještěd (v mlze). Průjezd Liberce tramvají (za deště). Bivakujeme za Rudolfovem - silný déšť po celou noc (důkladný test disciplíny a vybavení). Jizerky - spíme za Smědavou. Výstup na Smrk (mraky a déšť). Nové Město pod Smrkem, Jindřichovice - překročení česko - polské hranice. Lesná - kemp u přehrady na Kwise. Setkání s tranzitem s loděmi, pádly, stany, lednicí, kuchyní (prostě erárem) a soukromými vodáckými zavazadly každého účastníka. Batohy a pohorky odváží auto domů. A jsme na VODĚ.

Vodácká část trvala rovněž týden. Kwise je zajímavá, čistá, vodácky atraktivní řeka. Teče krásnou přírodou. Nejdříve bývalým vojenským prostorem, na dolním toku pak přírodní rezervací Dolní Sasko. Několika městeček a vesnic na řece si vodák vůbec nevšimne. Během plavby jsme za celou dobu potkali jednoho místního kajakáře. Zkrátka - byli jsme na řece sami! Málo civilizace kladlo větší nároky na plánování nákupů a převážení proviantu. Přesto jsme se stravovali báječně. Na řece bylo mnoho potenciálně nebezpečných jezů. Zpočátku z přehrady v Lesné pouštěli více vody a my jsme jezy přenášeli po břehu. V dalších dnech vody ubylo a většina jezů se dala bezpečně sjet. (samozřejmě za jistění vybavených záchranářů). Přenášeni dvou přehrad jsme si opravdu "vychutnali". Vodáckou lahůdkou byl sjezd asi 50ti metrové soutěsky o obtížnosti WW III. Díky našim zavřeným lodím se špricdekami a novými helmami si všichni tento úsek opravdu užili.

Duchovní programy měla výborně připravené Rút Vávrová. Povíдали jsme si o Pánu Ježíši, učednících, vzniku církve, šíření evangelia různými misionáři a věrozvěsty. Skončili jsme až v aktuální současnosti.

S duchovními programy se zajímavě doplňovalo **napínavé čtení z doby Vikingů**. Kniha "**Zrzavý Orm**" si všechny táborníky získala. Společné naslouchání příběhů Zrzavého Orma se (i díky vynikající interpretaci mužské části vedoucích) stalo dychtivě očekávanou událostí každého dne. A poté, co se hlavní hrdina stává křesťanem, nás tato jinak veskrze drsná, humorná kniha vedla i k hlubším zamyšlením.

Pán Bůh nám daroval svoji ochranu při puťáku i na vodě. Nedopustil žádnou hádku či rozdělení. Daroval nám hezké vztahy mezi vedoucími i mezi vedoucími a dětmi. Hlavně na vodě jsme se cítili jako jedna rodina.

Za tým vedoucích zpracoval Tomáš Bedrník

Zemřel Dr. Stanislav Segert

Ve sborových ohláškách jsme slyšeli, že 1.9.2005

zemřel Dr. Stanislav Segert - první vikář branického sboru

Stanislav Segert začal pracovat v Braníku - tehdy ještě nuselské kazatelské stanici - v červenci 1943. V práci pokračoval i po ustavení samostatného farního sboru Braník v září 1946, tehdy již jako

asistent bohoslovecké fakulty.

Někteří jej ještě pamatují z doby jeho působení ve sboru, někteří si vzpomenou na jeho návštěvu v Braníku před sedmi lety.

Výňatky z dopisu, který nám Dr. Segert poslal z Kalifornie v roce 1998:

...Nastoupil jsem jako vikář sboru v Praze-Nuslích pro práci v kazatelských stanicích v Braníku a v Modřanech 1. července 1943, jako tehdy nejmladší duchovní v českobratrské církvi. Byl jsem ordinován 4. července 1943 synodním seniorem Křenkem. Ještě než jsem začal pracovat v Braníku, můj přítel, tehdejší vikář František Janovský, mne několikrát požádal, abych v Braníku kázal. Uvedl mne do práce: "Moji přátelé budou tvoji přátelé".

Když jsem začal pracovat v Braníku, měla kazatelská stanice téměř 700 členů..... Nedělní bohoslužby se konaly v modlitebně v dolní části domu v Přívozní ulici...

...Poté, co jsem složil doplňovací státní zkoušky, byl jsem v prosinci 1945 jmenován asistentem Husovy československé evangelické bohoslovecké fakulty... Protože v českobratrské církvi byl nedostatek duchovních, pracoval jsem v Braníku a v Modřanech i nadále, až do února 1947. Kázal jsem téměř každou neděli a během týdne jsem vedl biblické hodiny a shromáždění mládeže.....

... v roce 1948 byl postaven branický kostel ... Vděčně vzpomínám, že jsem byl též zván, abych v novém kostele kázal. Cítil jsem, jak blízko jsem bratrům a sestrám při sdílení slova a svědectví...."

KNIHA

Štěpán Hájek - VYJDI, I VYŠEL - jednadvacet kázání na příběh Abrahamův

Domníváte se, že kdyby k nám promluvil Bůh naléhavým a tichým hlasem a dal nám za úkol vzít svoje děti, rodiče, zvířata, svůj movitý majetek, opustit zaměstnání, přátele, své zvyky a přesunout se na neznámé, možná dosti vzdálené místo a tam začít znovu podle vůle svého Pána, že bychom byli nadšení? A co víc: že bychom vůbec poslechlí?

Takové bylo postavení Abrama, když mu Bůh uložil, aby se vydal se svou rodinou na cestu. Jaké měl záruky? Jen slovo Boha Nejvyššího, že ho bude provázet svým požehnáním. Nezdá se nám tak trochu, že je to záruka dost nezřetelná? Ano, přijetí té záruky musí mít v příloze pořádnou dávku neochvějné víry. Můžete namítnout, že přesunování se z místa na místo patřilo ke zvykům oné doby. Určitě, čas přesunu a důvody změny byly jistě poplatné tehdejšímu životním podmínkám. Zdá se mi ale, že Abraham neměl zrovna v úmyslu se stěhovat. Právě si vzal za svoji manželku krásnou Sarai, vše se jeví celkem idylicky. Kdyby věděl, kolik potíží ho na cestě čeká! Jenže Abram byl poslušný a jeho víra v boží vedení byla neochvějná. Proto opustil jisté a vydal se na cestu.

Nakladatelství Eman v Benešově vydalo sbírku jednadvaceti kázání na příběh Abrahamův Gen. 12 - 25 **Vyjdí, i vyšel** faráře sboru ČCE v Brně Husovicích Štěpána Hájka. Před deseti lety vyšla témuž autorovi taktéž v nakladatelství Eman sbírka třiadvaceti kázání na první kapitoly bible Gen. 1 - 11 **Příběhy nových počátků**.

Příběh Abrahamův v kázáních Štěpána Hájka mluví přes uplynulá tisíciletí ke křesťanům dnešní doby, k jejich zápasům i prohrám současnou řečí. Na zadní stránce obálky knížky **Vyjdí, i vyšel** je

napsána citace z prvního kázání: *"Biblická víra je vírou exodu, Hospodin je Bohem vyjítí ze života starého, falešného a otrockého na cestu novou. Hospodin je výzva, kterou slyšíme v sobě, v srdci, ale zároveň je to energie a síla jakoby odjinud, jakoby zvenčí. Vydej se jinam, žij jinak, pojď jinudy než dosud, vykroč za cílem, který je v budoucnosti a který má smysl".*

To je řešení pro nás, i když za jeho naplnění musíme dnes a denně prosit svého Pána; vyjít neznamena jen změnit místo působení, ale vyjít z vyjetých kolejí dosavadního života a vydat se cestou *"bláznovství pro Krista"*

Hana Vágnerová

Příběhy nových počátků můžete získat pouze prostřednictvím nakladatelství EMAN, Husova 656, 256 01 Benešov, <http://eman.evangnet.cz>. V Kalichu je knížka rozebrána.

Vyjdi, i vyšel je k dostání jak v Kalichu, tak prostřednictvím nakladatelství Eman.

Ještě bych měla uvést, že Štěpán Hájek je mým příbuzným, příbuzným "in law" . V této souvislosti vás ujišťuji, že se mi nejedná o reklamu. Přečtete-li si Štěpánova kázání, jistě mě nebudete z reklamy podezírat.

HV

REALITY SHOW

Realita, která vychovává

Mailem přišel následující dopis a článek, který ve zkrácené formě uveřejňujeme:

"leží mi na srdci téma dnešní doby, reality show našich komerčních televizí VyVolení a Big Brother.

Tento článek jsem napsala k tomuto tématu a doufám, že se Vám bude hodit.

Byla bych velmi ráda, kdyby ho bylo možné publikovat, pokusím se o to. Prosím o Vaši spolupráci a děkuji Vám za vše

Marie Nováková"

Do života nám vtrhla nová "realita", reality show. Předkládá nám "reálný život" bez příkras. Jaký je to život? Je to život zachycující starosti nás všedních lidí? Život ukazující starosti a problémy různých generací a jejich soužití? Setkáváme se v ní s generací jedinou. Je to skupina vytvořená průměrem reálné populace co do názorů, postojů, zájmů? Naši VyVolení, naši velcí i malí bratři jsou všechno, jen ne jedni z nás, běžných lidí. Naše reality show totiž NENÍ reálná. Nastiňuje problémy? Jistě. Ale jaké? Vztahy mezi přáteli, manžely, rodiči a dětmi, dospívajícími nebo vztahy mezi generacemi? Hovoří snad o lásce, ideálech, zklamáních, výhrách i prohrách života? Ne. Hraje si na něco, čím není.

Ale navzdory tomu vychovává. Staví nám a naší mladé generaci před oči nereálnou realitu. Ukazuje hrubost bez příkras, snad abychom si my i naše děti uvědomili, že existuje a dá se vystavovat na odív. Předkládá žádoucí životní styl luxusních vil, plných vulgárních projevů ve vztazích mezi lidmi, svět nadměrné konzumace alkoholu, časté konverzace o sexualitě téměř s rysy obscénnosti, agresí, sobectví.

Klíčem k podstatě člověka je symbol. Jeden obraz vydá za tisíce slov. Naše reality show staví před oči veřejnosti, děti, dospívajících, obrazy. Tyto obrazy výrazně nahrazují slova. Bez váhání překračují hranice soukromého a veřejného. Nenápadně, téměř neviditelně, přivykáme ztrátě intimity. Vedeme další generaci ke ztrátě jednoduché senzibilizace, citlivosti k druhému, k okolnostem života, jeho výzvám. Ztráta intimity potlačuje důstojnost člověka, zbavuje ho identity. Chování zbavené identity vede ke stavu znecitlivění podobného stavu sociální hypnózy, lhostejnosti, manipulovatelnosti.

"Vím, že je to nemorální, ale člověka to baví...", říká jeden ze studentů SŠ.

"Dívám se. Víte co mě štví nejvíc? Díváme se všichni a přestáváme žít svým vlastním životem, žijeme životem jejich. ..."

Normou chování se stává show, která nezná bratra, potlačuje spolupráci, porušuje intimitu, vyzdvihuje individualismus, boj o moc. Za realitu vydává pokřivený obraz skutečnosti.

"Sex má své dno...", říká Dr. Plzák. "Pod ním je prázdno, protože sex má své limity".

Sex vystavovaný na veřejnosti vede k zbanálnění. Není jen faktorem budujícím, ale i faktorem rozvrtným. Na dně sexu je jeho zošklivění. Příliš lehce zaměňujeme lásku za sex, překračujeme hranice soukromí člověka a snižujeme tak důstojnost jeho vztahů.

Intimita patří k identitě člověka. Ztráta identity sebou nese v důsledku ztrátu zdravého sebevědomí, sebejistoty. Neschopnost žít vlastní život podkopává vnitřní sílu zejména mladého člověka, který pracně svou identitu buduje. Reality show tak v důsledcích vytváří podmínky pro vznik faktorů rizikového chování.

Povinností naší generace je vychovávat, vést, chránit mladou generaci. Děláme to formou velkých show, VyVolených, Velkých bratrů, Výměny manželek, pokřivených obrazů reality, které za realitu vydáváme. Média věří, že mladí lidé se "chytí" a za našeho tichého souhlasu se tak děje.

Co zasejeme, to budeme sklízet. Naším mlčením k podobným "realitám" vychováme generaci neznající bratra, ztrácející citlivost, pochopení pro druhé, narážející na dno lásky, která přibližuje sex bez citu, vztahy bez rodin a rodiny bez vztahů.

Cestou působení nás rodičů pedagogů není prostá cesta zákazů příkazů, je to zejména cesta vlastního příkladu, vlastních postojů. Pokud chci své dítě dostat dál, než jsem sám, pak je musím "tlačit". To však není výchova, ale "u-tlačování". Naše postoje by měly být jasné. Kladme si otázky a hledejme odpovědi a veďme k tomu naše děti a mládež. Výměnou za reality show, za trochu pobavení, ztrácíme citlivost, chuť a sílu žít svůj život. Posláním SMS zdánlivě rozhodneš o životě druhých, ale pod rukama ti utíká život tvůj. Pozorováním a sledováním vztahů druhých ztrácíš vztahy svoje. Prostá výměna manželek je zároveň výměnou maminek, změnou vztahů v rodině, rodičů a dětí, narušením soukromí. Show jsou důkazem toho, že pro peníze lze obětovat mnoho, ale to neznamená, že hluboké vztahy a hodnoty jsou na prodej.

Zdánlivě si dnes náš svět hraje. Teprve v důsledcích poznáme, že jsme si hráli s ohněm a naši hračkou se stali ti, které zdánlivě milujeme, naše děti, naše nová generace. Láska není především záležitostí slov, ale postojů a činů. Kdy se zasadíme o to, aby média, která ať o to usilují nebo ne, vychovávají, skutečně přinášela vyšší hodnoty, než modely, které představují naši VyVolení a velcí bratři? Toužíme opravdu tolik po světě, kde nikdo nezná bratra? Ne? Proč si potom na to hrajeme?

Už nyní vytváříme budoucnost nás a našich dětí plnou vulgarismů, obscénnosti, alkoholu bez míry, lhostejnosti k druhému a....

Nebo snad to není přesně to, co chceme?

Co s tím tedy hodláme udělat?

Ing. Mgr. Marie Nováková
učitelka i matka

REALITY SHOW

Několik názorů k tématu:

MUDr. B.

Všimli jste si té terminologie? Zpovědnice, Velký Bratr...

Když jsem se zeptal studentek, jestli se na pořad dívají, tak sborově odpověděly *"no jasně, to je nejlepší pořad v televizi"*. A to jsou budoucí zdravotní sestry...

RČ:

Pamatujete se na období policajtských vtipů? Vzpomínáte na ten, jak policajt po dlouhém pozorování rybek v akváriu tiše otvírá a zavírá pusy a s rukama přiloženýma k uším napodobuje mávání ploutvemi?

Co to asi udělá s těmi, kdo tráví hodiny a hodiny pozorováním obyvatel terária ve tvaru vily?

Klára Mazná:

Ptáte se mě, co říkám pořadům typu VyVolení. Tak za prvé - neviděla jsem v televizi ani jeden díl, ani upoutávku (TV sledujeme opravdu sporadicky) a ani je vidět nehodlám. Informace o těchto "reality show" mám tedy jen zprostředkované - buď, co se kde doslechnu, nebo co si kde přečtu. Nejsem tedy člověk úplně zasvěcený, ale názor jsem si již vytvořila. Domnívám se, že tyto pořady jsou jakýmsi odrazem mravního úpadku naší společnosti. A je mi líto, že naše společnost vypadá tak, že ve velkém sleduje porušování 7. přikázání (potažmo i dalších - např. 10.) v televizi a náramně se při tom baví. Vliv na děti a mládež to může mít (a zřejmě taky bude mít) přímo katastrofický. Rodina se nám v našem státě rozpadá. Rozvodovost stoupá. Rozvod už většinou není chápán jako jakési nouzové řešení, ke kterému se má sáhnout až když jsme vyzkoušeli vše ostatní, ale prostě jako jedna z možností řešení manželského konfliktu.

Tyto pořady a nejenom ony, nám ukazují, že například zahrnout s někým je docela normální, tak proč bychom si to neužili. A když je tím národ krmen den co den, tak se podle toho taky chová. Těžko říct, co je dřív - mravně pokleslé pořady, či mravně pokleslý národ. Asi jde jedno s druhým. O zemi, v níž žijeme, mám poněkud obavy. Z historie (např. starý Řím) vyplývá, že pokud byla nějaká společnost již hodně mravně pokleslá, tak brzy byla smetena z povrchu zemského - ať už ohněm z nebe (Sodoma a Gomora) nebo jiným národem, kde byla ta mravnost nejspíš vyšší (Řím). Obávám se tedy, že jestli se češi radikálně nezmění, tak nás dost možná něco takového čeká. Ne že bych si to přála, ale ono se v Sodomě Lotovi asi taky dvakrát dobře nežilo. Třeba si nás odsud Pán Bůh taky včas odvede.

Pro Čechy vidím ještě jednu možnost a tou jest probuzení (pro tradičnější - uvěření velkého množství lidí během krátké doby - něco jako první letnice). Kdyby se náš národ obrátil k Hospodinu, přestal by být tak mravně pokleslý a "historickým důsledkům" bychom se možná i vyhnuli. Nu a pro tuto variantu můžeme všichni něco udělat - modlit se za to.

Dobrý den,

s článkem své ženy o reality show se zcela ztotožňuji a dodal bych, že bychom možná jako křesťané měli vyvolat trochu větší obrannou reakci společnosti proti takovému jedu. Petice? Demontrace?

Dopis? Vlastní pořad v televizi?
Zdraví Michal Mazný

V reality show jde v první řadě o velké peníze. Jen si spočítejte, kolik SMS televize dostává.

Proto za velice účinnou považuji akci slovenských katolíků - nekupovat u organizací, které během show propagují své výrobky. A samozřejmě neposílat žádné SMS.

7.10. došel od Marie Novákové další mail:

".... chci Vám poděkovat za vaše modlitby. Článek, který jsem vám zaslala před 14 dny pro Radu rozhlasu a televize vyjde v Učitelských novinách. Na jeho podkladě vznikla v našem regionu Černý Most petice, které nejsem iniciátorem, ale slíbila jsem jí podporu. Víte, viděla jsem některé lidi po dlouhé době nadšené a rozhodnuté něco změnit ve svém okolí - a to rozhodlo.

Aby se tématem zabývaly uvedené instituce je třeba víc než 10 000 podpisů. Petice ukázala, že to dokážeme - i díky Vám. /16 000 podpisů/ "

Poznámka redakce: Pokud chcete podpořit tuto akci, můžete se podepsat na petici, která je na nástěnce v předsíni kostela.

K ZAMYŠLENÍ

Bohoslužby jednou za měsíc?

Miloš Pechar slíbil příspěvek do Brány - a poslal článek z Českého bratra - číslo 10/2005 - zřejmě chce vyvolat nějakou odezvu:

Nad vašimi dopisy

Bohoslužby 1x za měsíc? To stačí!

Hodně jsem přemýšlel nad svou každotýdenní účastí na bohoslužbách. Je opravdu nutná? Vedou nás ty každonedělní ranní zmatky opravdu k Bohu a bližním blíž? Nebylo by krásné si v neděli poležet, v klidu posnídat? Jen si to zkuste představit: 3x za měsíc si ráno v posteli zanotujete od srdce se Suchým a Šlitrem "Je totiž neděle, a mám dost času." Poté vplujete do dopoledne, které se v klidu dokoulí k nedělnímu svátečnímu obědu. Bude čas na rodinu, na sebe. Ale pak, 1x za měsíc, slavnostně oblečení, po 3 týdnech přestávky hezky natěšení, vyrazíte do shromáždění. Žádné vnitřní boje s pocitem "...Uf, už je tady zase neděle..." Ten den prožijete krásný čas při setkání s lidmi a Bohem a pak zase tři týdny doma.

Přijde vám můj nápad špatný? Nesouhlasíte se mnou? Nezlobte se na mne, vždyť je to jen návrh. Přesto očekávám, že najdu své přívržence. Jistě jich nebude málo. Logicky mě totiž musejí podpořit ti, kdo říkají, že večere Páně vysluhovaná při bohoslužbách každý týden by vedla k zevšednění. Jsem totiž přesvědčen, že přesně tak je tomu s každotýdenními bohoslužbami samotnými...

žár

Živý řetěz evangelia

Každý z nás je jistě Bohu odpovědný za to, jak vede svůj život, jak se vyhýbá zlu a snaží se uskutečnit dobro. Ale to není všechno. Bůh nám, křesťanům, svěřil své evangelium, dal nám své slovo, abychom ho objevovali, vnímali, uskutečňovali a tak předávali dalším generacím. Evangelium se nepředává jen knihami, ale takovýmto "živým řetězem". I já jsem jeho částí.

*z letáčku "nedělní liturgie"
vyd. Pastoračním střediskem
při Arcibiskupství pražském*

[\[předchozí číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)